

NAAR DE BRON VAN DON BOSCO'S CHARISMA

Wie in Mij gelooft, zal leven, ook wanneer hij sterft (Joh 11,25b)

Niet toevallig luisteren we twee weken voor Pasen naar het verhaal van Lazarus (deze naam betekent: 'God helpt') die door Jezus uit de dood werd opgewekt. Met de Goede Week in het vooruitzicht is daarmee het thema van de verrijzenis reeds als een belofte aanwezig.

In zijn *Kerkgeschiedenis* besteedde Don Bosco uitgebreid aandacht aan de opwekking van Lazarus en vermeldde dit verhaal als één van de wonderen die het meeste indruk maakte op het volk. Trouw aan het verhaal uit het evangelie van Johannes beschreef Don Bosco de vriendschap tussen Jezus en Lazarus en stelde deze als voorbeeld voor iedere goede christen. Door te verwijzen naar het verdriet en de tranen van Jezus bij het overlijden van zijn dierbare vriend kon hij bovendien een heel menselijke kant van Jezus laten zien. Louter menselijk gesproken was er geen uitkomst meer: Lazarus was al vier dagen gestorven. Zijn zussen Martha en Maria hadden wel het vermoeden dat er op de één of andere manier op het einde van de tijden een opstanding zou zijn uit de dood, maar ze begrepen (nog) niet wat Jezus bedoelde met de woorden: 'Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft, mag dan wel sterven, toch zal hij leven'. Pas toen Lazarus, na een gebed van Jezus, te voorschijn kwam, zo staat er, 'gingen velen in Hem geloven' (Joh 11,45).

Op verscheidene plaatsen, bijvoorbeeld in zijn boek *Il Cattolico istruito*, schreef Don Bosco dat dit wonder inging tegen de wetten van de natuur en dat het alleen te begrijpen was als het werk van God. Hij noemde het tevens een bewijs van de goddelijkheid van Jezus Christus, want alleen God is het Leven, dat sterker is dan de dood.

Opvallend is de manier waarop Don Bosco dit verhaal actualiseerde. God blijft doorwerken in de geschiedenis, aldus Don Bosco, en brengt nog steeds vele spirituele vormen van verrijzenis tot stand: telkens wanneer mensen zich herpakken of wanneer ze tot inkeer komen en afstand nemen van houdingen die meer levensbedreigend dan levengevend zijn.

Om deze bijdrage af te sluiten nog dit: we weten ondertussen dat Don Bosco de Bijbelse verhalen dicht bij zijn jongeren kon brengen. Door een duidelijk accent te geven aan alle verhalen uit het evangelie waarin sprake was van jonge mensen slaagde hij er in hen te overtuigen dat Jezus vooral voor hen gekomen was. Zo verwees hij graag naar de kinderen die door Jezus gezegend werden, naar de apostelen die jonge mensen waren, naar de zoon van de weduwe uit Naïm en het dochttertje van Jairus die tot leven gewekt werden. Ook over Lazarus meende Don Bosco te weten dat hij nog jong was: hoogstens een leeftijdsgenoot van Jezus, een kameraad uit zijn jeugdijaren. Het deed Don Bosco besluiten dat de verhalen waarin mensen tot leven worden gewekt telkens over jonge mensen gingen, als bewijs dat Jezus vooral de jongeren tot doelgroep had: een oproep voor iedere jonge mens om ontvankelijk te zijn voor deze liefdevolle aandacht van Godswege en voor een eeuwig toekomstperspectief, want God laat mensen nooit in de steek.

Wilfried Wambeke